

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2016 – Numri: 232

Tiranë – E enjte, 1 dhjetor 2016

PËRMBAJTJA

Faqe

Vendim i Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut, datë 8.9.2016	Çështja Qerimi dhe Canaj kundër Shqipërisë (ankimet nr. 12878/10 dhe 74858/12).....	24226
--	---	-------

GJYKATA EVROPIANE E TË DREJTAVE
TË NJERIUT
SEKSIONI I PARË

**ÇËSHTJA QERIMI DHE CANAJ kundër
SHQIPËRISË**
(Ankimet nr. 12878/10 dhe 74858/12)

**VENDIM
STRASBURG
8 shtator 2016**

Ky vendim është i formës së prerë, por mund të bëhet objekt për rishikim redaktues

Në çështjen Qerimi dhe Canaj kundër Shqipërisë,

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Parë), e mbledhur si një Komitet i përbërë nga:

Aleš Pejchal, *president*,

Ledi Bianku,

Armen Harutyunyan, *gjyqtarë*,

dhe Abel Campos, *regjistrues* i Seksionit,

Pasi kanë diskutuar me dyer të mbyllura, më 10 maj 2016,

Pasi kanë vërejtur se çështja ligjore në ankesat e mëposhtme tashmë është objekt i një praktike gjyqësore të mirëpërcaktuar të Gjykatës (shiko *Manushaqe Puto dhe të tjerët kundër Shqipërisë*, nr. 604/07, 43628/07, 46684/07 dhe 34770/09, § 31 korrik 2012),

Lëshon vendimin e mëposhtëm, i cili u miratua në po atë datë:

PROCEDURA

1. Çështja filloi me dy ankime (nr. 12878/10 dhe 74858/12), kundër Republikës së Shqipërisë paraqitur në Gjykatë nga dy shtetas shqiptarë sipas nenit 34 të Konventës për Mbrotjtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore (“Konventa”). Detajet e ankuesve përcaktohen në shtojcën nr. 1, bashkangjitur vendimit.

2. Qeveria e Shqipërisë (“Qeveria”) u përfaqësua nga Agjentja e saj e asaj kohe, znj. A. Hicka nga Zyra e Avokatit të Popullit.

3. Më 20 dhjetor 2013, ankimet iu komunikuan Qeverisë.

4. Ankuesit nuk paraqitën pretendime për kompensim të drejtë brenda afatit kohor të lejuar (Rregulli 60 i Rregullores së Gjykatës).

FAKTET

I. RRETHANAT E ÇËSHTJES

A. Ankimi nr. 12878/10: Qerimi

5. Më 1 nëntor 2002, Komisioni i Durrësit për Kthimin dhe Kompensimin e Pronave (“Komisioni”), midis të tjerave, i njohu ankuesit të drejtat mbi pronën e trashëguar mbi një sipërfaqe toke me përmasat 8,000 m². Duke qenë se sipërfaqja ishte e zënë, ankuesi dhe trashëgimtarët e tjerë do të kompensohej në natyrë me një sipërfaqe toke ekuivalente.

B. Ankimi nr. 74858/12: Canaj

6. Më 23 nëntor 2001, Komisioni i Fierit, midis të tjerave, i njohu ankuesit të drejtat mbi një sipërfaqe toke të trashëguar me sipërfaqe prej 1,121 m², nga e cila u rikthyen 598 m². Duke qenë se sipërfaqja prej 523 m² ishte e zënë, ankuesit dhe trashëgimtarëve të tjerë do t’iu akordohej një kompensim në shumën 251,040 lekë (“TË GJITHA”).

II. LIGJI PËRKATËS VENDAS

7. Ligji dhe praktika përkatëse vendase përsërkruhen në detaje në, *inter alia*, vendimin Ramadhi kundër Shqipërisë (nr. 38222/02, 13 nëntor 2007); *Manushaqe Puto dhe të tjerët kundër Shqipërisë* (nr. 604/07, 43628/07, 46684/07 dhe 34770/09, §§ 23–53, 31 korrik 2012) dhe, së fundmi, *Sharra dhe të tjerët kundër Shqipërisë* [Komiteti] (nr. 25038/08, 64376/09, 64399/09, 347/10, 1376/10, 4036/10, 12889/10, 20240/10, 29442/10, 29617/10, 33154/11, dhe 2032/12, §§ 33–43, 10 nëntor 2015).

III. MATERIALET E KËSHILLIT TË EVROPËS

8. Materialet që kanë lidhje me këtë çështje u referuan në vendimet e kësaj Gjykate: *Sharra dhe të tjerët*, cituar më sipër, § 44; *Metalla dhe të tjerët kundër Shqipërisë* [Komiteti] (nr. 30264/08, 42120/08, 54403/08 dhe 54411/08, §§ 15–17, 16 korrik 2015); dhe *Karagjozi dhe të tjerët kundër Shqipërisë* [Komiteti] (nr. 25408/06, 37419/06, 49121/06, 1504/07, 19772/07, 46685/07, 49411/07, 27242/08, 61912/08, dhe 15075/09, §§ 36–38, 8 prill 2014).

LIGJI

I. BASHKIMI I ANKIMEVE

9. Duke qenë se të dy ankuesit ngritën të njëjtën problematikë, Gjykata vendas se ata duhen bashkuar sipas Rregullit 42 § 1 të Rregullores së Gjykatës.

II. SHKELJE TË PRETENDUARA TË NENEVE 6 § 1 DHE 13 TË KONVENTËS, SI DHE NENIT 1 TË PROTOKOLLIT NR. 1 TË KONVENTËS NË LIDHJE ME MOSZBATIMIN E VENDIMEVE TË FORMËS SË PRERË

Ankuesit pretendonin se ka pasur një shkelje të nenit 1 të protokollit nr. 1 të Konventës në lidhje me moszbatimin e vendimeve vendase të formës së prerë, të cilat i akordonin atyre kompensim në vend të rikthimit të pronave të tyre. Gjykata ngriti mocionin e saj për faktin nëse ka pasur një shkelje të neneve 6 § 1 dhe 13 të Konventës.

Neni 6 § 1 i Konventës, për sa ka të bëjë me çështjen, parashikon si më poshtë:

“Në përcaktimin e të drejtave civile dhe detyrimeve ... çdo njeri ka të drejtën për një seancë... dëgjimore... nga [një] ... tribunal...”

Neni 13 i Konventës parashikon si më poshtë:

“Çdonjëri të drejtat dhe liritë e të cilit, siç parashikohen në Konventë, janë thyer, do të përfitojë një kompensim efektiv përpara një autoriteti kombëtar, pavarësisht faktit se thyerja mund të jetë bërë nga persona me një pozicion zyrtar.”

Neni 1 i protokollit nr. 1 i Konventës parashikon si më poshtë:

“Çdo person fizik ose juridik ka të drejtën e gëzimit paqësor të pasurisë së tij. Askush nuk mund të privohet nga prona e tij, përveçse për arsye të interesit publik dhe për kushtet e parashikuara nga ligji dhe nga parimet e përgjithshme të së drejtës ndërkombëtare.

Megjithatë, dispozitat e mëparshme nuk cenojnë të drejtën e një Shteti për të zbatuar ligje, që ai i çmon të nevojshme për të rregulluar përdorimin e pasurive në përputhje me interesin e përgjithshëm ose për të siguruar pagimin e taksave ose të kontributeve ose të gjobave të tjera.”

A. PRANUESHMËRIA

11. Qeveria nuk kundërshtoi pranueshmërinë e këtyre çështjeve.

12. Gjykata thekson se këto ankesa nuk janë të pabazuara në fakte sipas interpretimit të nenit 35 § 3 (a) të Konventës. Më tej ajo thekson, se ato nuk janë të papranueshme sipas ndonjë argumenti tjetër. Kështu, ato duhet të deklarohen të pranueshme.

B. Cilësitë

13. Gjykata nuk debatoi në lidhje me pakënaqësitë e ankuesve dhe pranoi se ankimet ishin objekt i praktikës ligjore të mirëpërcaktuar, sipas vendimit të çështjes *Manushaqe Puto dhe të tjerët* cituar më sipër.

14. Duke marrë në konsideratë gjetjet në çështjet e mëparshme kundër Shqipërisë, për të cilat Qeveria nuk parashtroi ndonjë argument, që mund të shkaktonte shpëputje prej tyre (shiko, midis të tjerave *Çaush Driza kundër Shqipërisë*, nr. 10810/05, §§ 87–89 dhe §§ 91–94, 15 mars 2011; *Manushaqe Puto dhe të tjerët*, cituar më sipër, §§ 93–97 dhe referencat cituar në të; dhe së fundmi, *Sharra dhe të tjerët*, cituar më sipër, §§ 49–51; *Metalla dhe të tjerët*, cituar më sipër, §§ 29–31; dhe *Siliqi dhe të tjerët*, cituar më sipër, §§ 19), Gjykata konstaton se moszbatimi i vendimeve vendase të formës së prerë nga ana e autoriteteve vendase dhe siç vihet re edhe mospagimi i kompensimit të dhënë, shkelte të drejtat e ankuesve bazuar në nenin 6 § 1 dhe në nenin 1 të protokollit nr. 1 të Konventës.

15. Gjithashtu, Gjykata përfundon se nuk kishte, dhe vazhdon të mos ketë, shpërblime efikase vendase, të cilat mundësonin një rregullim të përshtatshëm dhe të mjaftueshëm për moszbatimin e tejzgjatur të vendimeve vendase të formës së prerë, të cilat akordonin kompensim. Kështu, ka një shkelje të nenit 13 të Konventës (shiko *Manushaqe Puto dhe të tjerët*, cituar më sipër, §§ 72–84 dhe referencat e cituara në të).

III. ZBATIMI I NENIT 41 TË KONVENTËS

16. Neni 41 i Konventës parashikon:

“Nëse Gjykata konstaton se ka pasur një shkelje të Konventës ose të Protokolleve në të, dhe nëse ligji i brendshëm i Palës së Lartë Kontraktuese në fjalë lejon që të bëhet vetëm kompensim i pjesshëm, nëse është e nevojshme, Gjykata duhet të ofrojë kompensim të drejtë për palën e dëmtuar.”

107. Ankuesit nuk parashtruan kërkesat për kompensim të drejtë brenda afatit kohor të lejuar. Për këtë arsye, Gjykata është e mendimit se nuk duhet akorduar dëm monetar. Megjithatë, Gjykata mendon se Qeveria duhet të sigurojë pagesën e një forme kompensimi efikase për ankuesit në lidhje me sipërfaqet e tokës, në përputhje me vendimet e Komisionit dhe me pjesën e pronës së ankuesve, brenda tre muajve (shiko, për shembull, *Vukelić v. Montenegro*, nr. 58258/09, § 107, 4 qershor 2013; *Mikhaylova dhe të tjerët kundër Ukrainës*, nr. 16475/02,

§ 40, 15 qershor 2006; dhe *Lisjanskij kundër Ukrainës*, nr. 17899/02, § 34, 4 prill 2006).

PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, NË MËNYRË UNANIME,

1. *Vendos* t'i bashkojë të gjitha ankimet;

2. *I deklaron* ankimet në lidhje me nenet 6 § 1 dhe 13 të Konventës, si edhe të nenit 1 të protokollit nr. 1 të Konventës në lidhje me moszbatimin e vendimeve vendase të formës së prerë të pranueshme;

3. *Gjykon* se ka pasur një shkelje të neneve 6 § 1 dhe 13 të Konventës, si edhe të nenit 1 të protokollit nr. 1 të Konventës për sa ka të bëjë me moszbatimin e vendimeve vendase të formës së prerë;

4. *Gjykon* se Shteti i paditur duhet të garantojë, me anë të mjeteve të duhura, zbatimin e vendimeve të Komisionit të dhënë në favor të ankuesve, brenda tre muajve.

Përgatitur në anglisht dhe njoftuar me shkrim më 8 shtator 2016, sipas Rregullit 77 §§ 2 dhe 3 të Rregullores së Gjykatës.

Abel Campos

Regjistruar

Aleš Pejchal

President

SHTOJCA 1 LISTA E
ANKUESVE

Nr.	Emri dhe no. i çështjes	Emri i ankuesve (viti i lindjes)	Shteti i vendbanimit	Përfaqësuar nga:	Data e prezantimit
1.	<i>Qerimi kundër Shqipërisë, nr. 12878/10</i>	Ahmet Qerimi (1933)	Shqipëri	Askush	10 shkurt 2010
2.	<i>Canaj kundër Shqipërisë, nr. 74858/12</i>	Mero Canaj (1944)	Shqipëri	Askush	19 qershor 2009

Formati 61x86/8

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2016

Adresa:
Bulevardi “Gjergj Fishta”
pas ish-Ekspozitës “Shqipëria Sot”
Tel: 042427005, 042427006

Çmimi 112 lekë